MP20 @ II UWr 12 maja 2020 r.

Lista zagadnień nr 10

Zadanie 18.

Zmodyfikuj interpreter w pliku nondeterminism-composition.rkt albo nondeterminism-monadic.rkt tak, by nie zwracał listy możliwych rezultatów, ale **dyskretny rozkład prawdopodobieństwa** wyrażony jako lista **par** zawierających prawdopowodbieństwo i wartość. Dodaj procedury wbudowane:

- (flip p x y) wybiera (czyli tworzy rozkład prawdopodobieństwa) wartość x z prawdopodobieństwem p i wartość y z prawdopodobieństwem (- 1 p).
- (uniform xs) wybiera element z list xs, każdy z takim samym prawdopodobieństwem.

Przykładowo:

Zwróć uwagę, że wartość przegrana pojawia się w wyniku dwa razy. I to jest Ok, bo czasem zwyczajnie trudno stwierdzić czy dwie wartości są takie same¹, np. w przypadku procedur wbudowanych.

```
> (eval (parse '(flip 0.5 (lambda (x) (+ 1 x))) (lambda (x)
(+ 1 x))))) '((0.5 . #<clo>) (0.5 . #<clo>))
```

 $^{^{1}}$...albo, co to w ogóle znaczy być takim samym. Czy procedury (lambda (x) (+ 1 x)) i (lambda (x) (+ x 1)) są takie same?

MP20 @ II UWr Lista 10

Można natomiast uporządkować wyniki już po interpretacji. Zdefiniuj procedurę norm, która "skleja" w rozkładzie takie same wartości sumując prawdopodobieństwa, np. rozważmy program

```
(define TWO-DICE
  '(letrec [from-to (lambda (x n)
                 (cons x
                       (if (= x n)
                           null
                           (from-to (+ 1 x) n)))]
           [dice1 (uniform (from-to 1 6))]
           [dice2 (uniform (from-to 1 6))]
   (+ dice1 dice2)))))
Wówczas:
> (eval (parse TWO-DICE))
'((1/36 . 2) (1/36 . 3) (1/36 . 4) (1/36 . 5) (1/36 . 6) (1/36 . 7)
    (1/36 . 3) (1/36 . 4) (1/36 . 5) (1/36 . 6) (1/36 . 7) (1/36 . 8)
    (1/36 . 4) (1/36 . 5) (1/36 . 6) (1/36 . 7) (1/36 . 8) (1/36 . 9)
    (1/36 . 5) (1/36 . 6) (1/36 . 7) (1/36 . 8) (1/36 . 9) (1/36 . 10)
    (1/36 . 6) (1/36 . 7) (1/36 . 8) (1/36 . 9) (1/36 . 10) (1/36 .
    11) (1/36 . 7) (1/36 . 8) (1/36 . 9) (1/36 . 10) (1/36 . 11) (1/36
    . 12))
Ale:
> (norm (eval (parse TWO-DICE)))
'((1/36 . 12) (1/18 . 11) (1/12 . 10) (1/9 . 9) (5/36 . 8) (1/6 . 7)
    (5/36 . 6) (1/9 . 5) (1/12 . 4) (1/18 . 3) (1/36 . 2))
```

Kolejnym przykładem niech będzie program, w którym najpierw rzucamy monetą, a potem jeśli wypadnie orzeł to raz kostką, a jak reszka to dwa razy kostką sumując wyniki (zwracamy uwagę, żę w naszym języku nie ma procedur jednoargumentowych, więc procedura dice bierze argument, z którego potem nie korzysta):

Na koniec, jako przykład, zdefiniuj w swoim języku program DICE-MANY, który:

MP20 @ II UWr Lista 10

- Rzuca kostką. Wynik rzutu oznaczmy jako *n*.
- Wykonuje *n* rzutów kostką. Końcową wartością programu jest suma oczek tych *n* rzutów.

Jego wynik to:

```
> (norm (eval (parse DICE-MANY)))
'((1/279936 . 36) (1/46656 . 35) ... (7/216 . 2) (1/36 . 1)))
```

Podsumowaując, w tym zadaniu należy:

- Rozbudować nasz język tak, by obliczeniami były rozkłady prawdopodobieństwa,
- Zdefiniować procedurę norm, która skleja w rozkładzie takie same wyniki,
- Napisać program DICE-MANY.